

Sygn. akt I C 1498/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2016 r.

Sąd Rejonowy we Włocławku Wydział I Cywilny

Przewodniczący: SSR Agnieszka Orlik - Seligowska

Sędziowie

Ławnicy

Protokolant: sekretarz Katarzyna Rydzik

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2016 r. we Włocławku

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko P. W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej P. W. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej we W. kwotę 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 10 września 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty z tym ustaleniem, że odpowiedzialność pozwanej jest odpowiedzialnością solidarną z D. R. wynikającą z prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym sygn. akt VI Nc-e 343904/11 z dnia 09 maja 2011 r. oraz prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym sygn. akt VI Nc-e 198811/12 z dnia 02 kwietnia 2012 r. wydanych przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny;
2. zasądza od pozwanej P. W. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej we W. kwotę 1.342 zł (tysiąc trzysta czterdzieści dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. nakazuje pobrać od pozwanej P. W. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego we Włocławku) kwotę 375 zł (trzysta siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej.

UZASADNIENIE

W dniu 10 września 2015 r. powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. złożył pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie o zapłatę przeciwko P. W..

Powód domagał się zasądzenia od pozwanej kwoty 10.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Żądanie pozwu obejmowało wydanie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów opłaty sądowej w kwocie 125 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1200 zł.

W uzasadnieniu pozwu (sprostowanym w piśmie z dnia 15.06.2016 r. – k. 30) pełnomocnik powoda wskazał, iż pozwana w dniu 7 listopada 2013 r. złożyła oświadczenie wobec powoda, w którym zobowiązała się do zapłaty należności wynikającej z umowy pożyczki z dnia 15.10.2007 r. oraz umowy o kartę kredytową z dnia 15.10.2007 r.

zawartej pomiędzy D. R. a (...) Bank SA przelanej następnie umową sprzedaży wierzytelności przez (...) Bank S.A. na powoda w dniu 28.09.2009 r. oraz z umowy kredytu z 22.08.2006 r. zawartej pomiędzy D. R. i M. R. a (...) Bank SA przelanej następnie umową sprzedaży wierzytelności przez (...) Bank SA na powoda w dniu 31.03.2009 r. Pozwana P. W. na podstawie ww. oświadczenia przystąpiła do tego długu zobowiązując się do zapłaty za D. R. tej wierzytelności na rzecz powoda. Zgodnie z tym oświadczeniem pozwana zobowiązała się do zapłaty kwoty 103.673,82 zł, przy czym zapłata miała nastąpić poprzez wpłatę miesięcznych rat w kwocie po 500 zł, płatnych do 25 dnia każdego miesiąca począwszy od 25 listopada 2013 r. aż do całkowitej spłaty zadłużenia. Pozwana uchybiła zapłacie czwartej raty. Zgodnie z oświadczeniem złożonym przez pozwaną w przypadku uchybienia przez pozwaną terminowi zapłaty części lub całości którejkolwiek z rat spłaty należności powód będzie uprawniony do postawienia w stan natychmiastowej wymagalności całej pozostałej do zapłaty kwoty zobowiązania. Powód wskazał, że roszczenie dochodzone pozwem stało się wymagalne 16.07.2014 r. tj. w dacie wskazanej przez powoda w wezwaniu do zapłaty z dnia 16 lipca 2014 r. jako termin płatności należności dochodzonej niniejszym pozwem po postawieniu w stan natychmiastowej wymagalności całej niespłaconej wierzytelności a należnej od pozwanej zgodnie z treścią oświadczenia pozwanej z dnia 7 listopada 2013 r. o zobowiązaniu się do zapłaty na rzecz powoda.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 9 października 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie nakazał pozwanej uiszczenie na rzecz powoda kwoty dochodzonej pozwem wraz odsetkami i kosztami postępowania.

Pozwana w ustawowym terminie złożyła sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym. Wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. Zakwestionowała roszczenie powoda co do zasady jak i co do wysokości.

Powód podtrzymał dotychczasowe żądania i twierdzenia, wniósł dodatkowo o zamieszczenie w wyroku wzmianki, że odpowiedzialność pozwanej jest solidarna w zakresie żądanej kwoty wraz z ustawowymi odsetkami z odpowiedzialnością D. R. wynikającą z prawomocnych nakazów zapłaty z dnia 9 maja 2011 r. i 2 kwietnia 2012 r. wydanych przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie. Podkreślił, że odpowiedzialność pozwanej wynika z kumulatywnego przystąpienia do długu D. R. stwierdzonego dwoma tytułami wykonawczymi. Żądana przez powoda kwota mieści się w granicach wyznaczonych treścią tych tytułów, zaś jeśli pozwana kwestionuje wysokość tegoż zadłużenia na niej spoczywa obowiązek wykazania że zaistniały okoliczności, które by ją limitowały wskutek częściowej spłaty zadłużenia. Żadnych dowodów na te okoliczności pozwana nie przedłożyła. Kwota zaś dochodzona pozwem stanowi część należności głównej wynikającej z ww. nakazów zapłaty. Mając na uwadze solidarną odpowiedzialność pozwanej z D. R. strona powodowa zmodyfikowała powództwo w tenże sposób.

Z uwagi na zmianę regulacji prawnych dotyczących odsetek powód w pozwie złożonym do tutejszego Sądu 17.06.2016 r. (koperta) zażądał od pozwanej odsetek ustawowych od ww. kwoty od dnia wniesienia pozwu do dnia 31.12.2015 r. i od 1.01.2016 r. odsetek za opóźnienie.

Postanowieniem z dnia 7.10.2016 r. Sąd rozpoznał sprawę w dalszym ciągu z pominięciem trybu uproszczonego (art. 505³ § 3 kpc).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana P. W. w dniu 7 listopada 2013 r. złożyła oświadczenie wobec powoda (...) Spółka Akcyjna we W., w którym zobowiązała się do zapłaty należności wynikającej z umowy pożyczki z dnia 15.10.2007 r. oraz umowy o kartę kredytową z dnia 15.10.2007 r. zawartej pomiędzy D. R. a (...) Bank SA przelanej następnie umową sprzedaży wierzytelności przez (...) Bank S.A. na powoda w dniu 28.09.2009 r. oraz z umowy kredytu z 22.08.2006 r. zawartej pomiędzy D. R. i M. R. a (...) Bank SA przelanej następnie umową sprzedaży wierzytelności przez (...) Bank SA na powoda w dniu 31.03.2009 r. Pozwana P. W. na podstawie ww. oświadczenia przystąpiła do tego długu zobowiązując się do zapłaty za D. R. tych wierzytelności na rzecz powoda (kumulatywne przystąpienie do długu). Zgodnie z tym oświadczeniem pozwana zobowiązała się do zapłaty kwoty 103.673,82 zł, wynikającej z prawomocnych nakazów

zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanych przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 2 kwietnia 2012 r. (sygn. akt VI Nc-e 198811/12) i w dniu 9 maja 2011 r. (sygn. akt VI Nc-e 343904/11), przy czym zapłata miała nastąpić poprzez wpłatę miesięcznych rat w kwocie po 500 zł, płatnych do 25 dnia każdego miesiąca począwszy od 25 listopada 2013r. aż do całkowitej spłaty zadłużenia. P. W. zobowiązała się do zapłaty kwoty wynikającej z ww. nakazów zapłaty (sama należność główna z nakazu z dnia 9.05.2011 r. wynosi 7.121,37 zł i 1.290 zł tytułem kosztów procesu, z drugiego nakazu – 56.488 zł i 4307 zł tytułem kosztów procesu) wraz z odsetkami, kosztami sądowymi, kosztami komorniczymi. Pozwana uchybiła zapłacie czwartej raty. Zgodnie z oświadczeniem złożonym przez pozwaną w przypadku uchybienia przez pozwaną terminowi zapłaty części lub całości którejkolwiek z rat spłaty należności powód będzie uprawiony do postawienia w stan natychmiastowej wymagalności całej pozostałej do zapłaty kwoty zobowiązania. Roszczenie dochodzone pozwem stało się wymagalne 16.07.2014 r. tj. w dacie wskazanej przez powoda w wezwaniu do zapłaty z dnia 16 lipca 2014 r. jako termin płatności należności dochodzonej niniejszym pozwem po postawieniu w stan natychmiastowej wymagalności całej niespłaconej wierzytelności a należnej od pozwanej zgodnie z treścią oświadczenia pozwanej z dnia 7 listopada 2013 r. o zobowiązaniu się do zapłaty na rzecz powoda. Odpowiedzialność pozwanej jest solidarna w zakresie żądanej kwoty wraz z ustawowymi odsetkami z odpowiedzialnością D. R. wynikającą z ww. prawomocnym nakazów zapłaty z dnia 9 maja 2011 r. i 2 kwietnia 2012 r. wydanych przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie. Odpowiedzialność pozwanej wynika z kumulatywnego przystąpienia do długu D. R. stwierdzonego dwoma tytułami wykonawczymi. Żądana przez powoda kwota mieści się w granicach wyznaczonych treścią tych tytułów, pozwana nie wykazała, aby zaistniały okoliczności, które by limitowały jej odpowiedzialność wskutek częściowej spłaty zadłużenia. Kwota dochodzona niniejszym pozwem stanowi część należności głównej wynikającej z ww. nakazów zapłaty.

(dowód: nakazy zapłaty w postępowaniu upominawczym – k. 25, 27, k. 73, 74, postanowienia w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności – k. 26, 28, k. 73v, k. 74v, umowa sprzedaży wierzytelności z 31.03.2009 r. – k. 31-40, umowa kredytu z 22.08.2006 r. – k. 41-44, odpis KRS – k. 50-51, umowa przelewu wierzytelności z 28.09.2009 r. – k. 52-55, umowa pożyczki z 15.10.2007 r. – k. 56-58, umowa o kartę kredytową – k. 59-63, zawiadomienia o zmianie wierzyciela – k. 64, 65, oświadczenie pozwanej o przystąpieniu do długu – k. 66, przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 67, pocztowa książka nadawcza – k. 68)

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów przedłożonych przez pełnomocnika powoda, twierdzeń samego powoda oraz braku wykazania okoliczności przeciwnych przez pozwaną (art. 6 kc). Sąd nie miał wątpliwości, że odpowiedzialność pozwanej wynika z kumulatywnego przystąpienia do długu. Powód w ocenie Sądu wykazał, że pozwana złożyła stosowne oświadczenie szczegółowo opisane w stanie faktycznym ustalonym przez Sąd, podpisała je czytelnym podpisem, w wypadku kwestionowania przez pozwaną ww. okoliczności tak co do zasady jak i co do wysokości winna in concreto te okoliczności wykazać (art. 6 kc, art. 232 kpc), lecz nie sprostała temu obowiązkowi.

Należy wskazać, że klasyczne przejęcie długu (art. 519 i nast. kc) stanowi umowę, na podstawie której osoba trzecia, nie będąca stroną stosunku obligacyjnego wstępuje w miejsce dotychczasowego dłużnika, który w związku z tym zostaje zwolniony z długu. Oświadczenie pozwanej P. W. z dnia 7 listopada 2013 r. należy jednak ocenić jako kumulatywne przystąpienie do długu, które jest dopuszczalne na podstawie swobody stron postępowania w kształtowaniu stosunku obligacyjnego zgodnie z zasadą swobody umów wyrażoną w art. 353¹ kc. W tym przypadku nowego dłużnika należy traktować jako współdłużnika solidarnego, zaś konsekwencją prawną takiej umowy jest tzw. kumulatywne przystąpienie do długu, a nie jego przejęcie, gdyż zwolnienie dotychczasowego dłużnika powinno być w umowie przejęcia określone w sposób wyraźny, a nie tylko per facta concludentia (vide Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28.06.2000 r., IV CKN 72/00, lex nr 52648). Skoro w odniesieniu do przejęcia długu nie występują ograniczenia w wypadku świadczeń pieniężnych (z wyjątkiem świadczeń publicznoprawnych i obowiązków podatkowych), to i w przypadku kumulatywnego przystąpienia do długu trudno doszukiwać się ich. Sprzeciw pozwanej opierał się na gołosłownych twierdzeniach, że kwestionuje powództwo tak co do zasady jak i co do wysokości. Niemniej trzeba

zaznaczyć, że roszczenie dochodzone niniejszym pozwem w świetle twierdzeń powoda stanowi część należności głównej wynikającej z ww. nakazów zapłaty, zatem nie ma żadnych wątpliwości, że kwota dochodzona pozwem (po spłacie 3 rat po 500 zł) jest wymagalna. To pozwana winna w okolicznościach niniejszej sprawy (po wykazaniu przez powoda faktów, które wynikają z ustalonego stanu faktycznego) wykazać się inicjatywą dowodową np. co do spłaty tegoż zadłużenia, kwestionowania autentyczności złożonego podpisu.

Zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu (art. 6 k.c.) w niniejszym procesie powód był zobowiązany udowodnić, że strony zawarły umowę kumulatywnego przystąpienia do długu, jakiego długu, zaś to pozwana winna wykazać wykonanie swego świadczenia albowiem strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 232 k.p.c.).

Przenosząc powyższe rozważania prawne do realiów niniejszej sprawy, należy podkreślić, iż pozwana nie przedstawiła dokumentów świadczących o tym, iż uregulowała należność z tytułów wykonawczych wskazanych w treści przystąpienia do długu, powód zaś przedstawił dokumenty świadczące o istnieniu zobowiązań D. R. w stosunku do (...) Bank Spółka Akcyjna we W., (...) Bank SA we W. oraz przeniesieniu tychże wierzytelności w następstwie zawartych umów przelewu wierzytelności na (...) Spółka Akcyjna we W., jak również wskazujące na aktualną wysokość tegoż roszczenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał roszczenie powoda (art. 471 k) i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 10.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10.09.2015 r. do dnia 31.12.2015 r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1.01.2016 r do dnia zapłaty, z tym ustaleniem, że odpowiedzialność pozwanej jest solidarną z D. R. wynikającą z ww. prawomocnych nakazów zapłaty, co do których na dzień zamknięcia rozprawy nie uchylono klauzuli wykonalności. O odsetkach orzeczono w oparciu o przepis art. 481 kc.

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu zgodnie z art. 98 k.p.c. oraz art. , art. 130³ § 2 kpc. Na koszty powoda składała się opłata sądowa od pozwu 125 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł i kwota 1.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Opłata sądowa winna wynieść 500 zł, z uwagi na jej częściowe uiszczenie przez powoda pozostała jej część nakazano na rzecz Skarbu Państwa pobrać od pozwanej.